

og det vil ikke blive leveret fra os, men fra andre Lande. Der miste vi saaledes Afsetningen til dette Distrikt af 640,000 Pund Smør af første Klasse, som var indblandet i det solgte Margarin. Nu kunne de Herrer sige: De Tal ere ikke rigtige; men saa maa de virkelig føre det ud med deres egne Tal og Exempler. Det er klart, at forbyde vi Folk at spise Kunstsmør, saa spise de i Virkeligheden heller ikke det Natursmør, som er blandet deri. Jeg betragter det som et Mid- del til at brede første Klasses Smør til Masser, til Millioner af Mennesker, som aldrig vilde faae Raad til at købe første Klasses Smør, og det er en meget betydelig Fordel. Jeg tror ikke, det kan benægtes, at Tankgangen heri er rigtig, hvad jo Enhver kan beregne med de Tal, som han anser for rigtige. Der er overfor Kunstsmørret anvendt en Masse Argumenter, og et af dem er det om Bedragerierne; det er, som sagt, det Værste. Nu vil jeg bemærke, at nu kan Bedragerierne ikke finde Sted; nu kunne de faae Margarin. Det have de faaet Lov for i England, og de vide, at de ikke kunne faae ægte Smør, undtagen de have Raad til at betale det. Men saa er der Sundhedsspørgs- maalet. Der er sagt om Kunstsmørret for- skjellige Ting, og der er sagt de utroligste Ting. Jeg har en Liste over alle de Ting, som der er sagt, at Kunstsmørret bliver lavet af. Der er sagt, at man deri finder døde Rotter og Mus, Hunde og Katte og meget Andet, og at Neglene gik af, naar man rørte derved. Alle den Slags Ting ere fremsatte paa Tryk. I Ministeriets Motiver er det blevet sagt, at et Firma i Tyskland har ud- taget Patent paa at lave Margarinsmør af Affald fra „Abdeckereien“, i alle Tilfælde af døde Kreaturer og døde Kadavere, og der staa ogsaa antydet, at der er Folk i Ame- rika, der har kjøbt for 30,000 Dollars kolera- døde Svin; der antydes derved, at dem har de saa lavet Smør af. Nu vil jeg overfor alle disse Ting sige, at jeg dog synes, at det er at byde Bønderne, baade de større og de mindre, vel Meget, at man tror, at vi ville gaa paa den, at man vil tro, at det i Tysk- land vilde blive tilladt at oprette en saadan Fabrik, eller at man i Amerika ikke har lige- saa godt Sundhedspoliti og ligesaa gode Love som her og i Tyskland, og jeg tror, at Amerika staa paa et ligesaa høit socialt og

dygtigt Standpunkt i saa Henseende som her. Men at tro, at det kunde gaa i nogen Tid at affætte den Slags Produkter, det er dog altfor urimeligt. Og at der skulde være Folk, som vilde have Fabriker, baserede paa den Slags Uhumstheder, synes mig temmelig utroligt. Jeg vil sige, at selv om der har været Mænd, som havde kjøbt for 30,000 Dollars Svin, saa kunde det jo være, at det skulde være til Sæbe, det behøvede jo ikke just at være til Smør. Det staa heller ikke i Motiverne, men det er dog antydet. Men jeg vil fremhæve, at efter alle de Forklaringer, der have været aflagte for de i de for- skjellige Lande nedsatte Regjeringskommis- sioner, er det fra alle Sider fra videnstabe- lig Side blevet sagt og bevist, at man aldrig har fundet Smørfabriker af den Slags, og det er blevet bevist, at der ikke kan laves et salgbart Produkt af Kunstsmør, medmindre det er lavet af de allerbedste og reneste Varer; og at det ikke er saa daarlige Varer, man faar fra Amerika, synes jeg dog ligger derti, at, som jeg før sagde, for at det kan blive rigtig godt, er det nødvendigt, at Dyret saa hurtigt, som det er blevet slagtet, strax kommer til det Sted, hvor det skal omdannes til Oleo- Margarin. Dette sker ved Opvarmning og hy- draulisk Tryk. Derved skilles Olien fra Stear- ten, der gaar til Støberiet, og det kan kun ske i store Slagterier. Der er een Mand alene, som for den Kommission, der blev nedsat af Regjeringen i Washington, opgav, at han i Forsjor slagtede for sin Part 330,000 Krea- turer og 1,200,000 Svin. Det var kun eet Firma, saa jeg tror virkelig, at vi kunne overse de 30,000 kolera-døde Svin i Sammenligning med de Masser, de store Firmaer bruge, og lægge Mærke til, at det amerikanske Oleo-Margarin betales i Europa højere end det tilsvarende Produkt fra noget andet Land, og de Fabrikanter, der skal bruge det, vide dog vistnok, hvad de give deres Penge ud til. I Anledning heraf vil jeg tillade mig at fremhæve, at Kunstsmørpro- duktionen jo ikke er nogen Pengepekulation fra Begyndelsen. Det var den franske Re- gjering, som for en 15—16 Aar siden stillede Videnstaben det Spørgsmaal: Kan I hjælpe os at skabe et bedre Produkt, til at gjøre Smørret mere holdbart og velsmagende end det nuværende almindelige Natursmør, til Brug for den fattige Befolkning, og til